Al-Islam.org
Ahlul Bayt Digital Islamic Library Project

Published on *Books on Islam and Muslims* | *Al-Islam.org* (https://www.al-islam.org)

Dibaji

Kwa jina la Allah, Mwingi wa Rehema Mwingi wa Ukarimu.

“Sifa zote njema zinamstahiki Allah Mola wa ulimwengu na rehema na baraka zimshukie mbora wa Wajumbe wake na juu ya kizazi chake kitoharifu.”

Nchini Saudi Arabia, sana sana sehemu kubwa ya nchi ni jangwa, Muhammad Bin Abdallah, akijitangaza kuwa ni Mtume karne sita baada ya Kristo alifundisha na kuhubiri dini kubwa ya kuleta mapinduzi ya Uislamu ambayo bila ya kubadili msimamo ilithibitisha umoja kamili wa Allah na ilikana ibada za masanamu, kiumbe binafsi na nguvu. Mafundisho haya yalitishia nguvu na uwezo kwa wale waliokuwa katika madaraka huko Arabuni wakati huo, na kwa mujibu huo wakawa maadui wa Mtume wa kuuana hasa.

Bani Umayyah waliuongoza upinzani dhidi ya Uislam ambao ulifanya ubora na ukamilifu katika utendaji kazi wa mtu, kama mwanaadamu kuwa kigezo cha sifa na heshima. Bani Umayyah hawakuweza kulingana na viwango hivi na Abu Sufyan bin Harb bin Umayyah kwa uchungu sana aliupinga Uislam. Baada ya kupatwa na shida nyingi kwa miaka mingi akiwa katika mji wake wa Makka Mtume alihamia Madina kuokoa maisha yake. Tukio hili lilikuwa ndiyo mwanzo wa zama za ***“HIJRA.”***

Maadui wa Mtume mara kwa mara walijaribu kubomoa athari za Muhammad mjini Madina. Mashambulio yao yalipelekea kufika katika kupiganwa vita vingi, ambavyo katika hivyo vilivyokuwa vikubwa sana vilikuwa vile vya Badr, Uhud na vita vya Mtaro (Khandaq). Ushindi wa Uislam uliuvunjavunja kabisa uwezo na nguvu za Bani Umayyahh ambao waliukubali Uislamu ili kuokoa nafsi zao na wakati huohuo kutumia mitego ya imani mpya kuuharibu kutokea ndani yake.

Hawakuwa na muda mrefu wa kungojea, kwani kifo cha Mtume kiliyatupa mambo ya Waislam katika vurugu na wale ambao walibahatika kupata kuchaguliwa au kuteuliwa kama warithi wake waliona inafaa kukubaliana katika uimarishaji wa mamlaka ya Bani Umayyah nchini Syria ambao juu ya huo wakawa watawala. Waliukandamiza usawa wa Kiislam, wakazipinga amri za Qur’ani na kwa kiasi kikubwa wakayapotosha mafundisho ya Mtume.

Watetezi wa Uislamu hawakuweza kuvumilia mateso ya Bani Umayyah. Wakati Ali, binamu na mkwe wake Mtume, na uungwaji mkono wake usioshindika, alipotawalishwa kama Khalifa, aliingia kwenye vita vya kumwaga damu vya Siffin dhidi ya Muawiya, mtawala wa Syria (Sham) kitukuu cha Umayyah. Kazi ya Ali ilikuwa bado kabisa kukamilishwa wakati alipopigwa dharuba mbaya sana ya upanga wakati wa swala yake ya asubuhi.

Mwanawe mkubwa, Hasan, alimrithi na alilazimishwa kwa kubanwa kufanya mkataba wa amani na Mu'awiyah. Huyu Mu'awiyah alivunja ahadi zote ambazo aliyafanya na akafanya Hasan kutiliwa sumu kwa siri (na mkewe) katika chakula. Hasan (alipokufa) alirithiwa na mdogo wake Husein.

Miaka kadhaa baadaye Mu'awiyah alifariki dunia (mwaka 60 A.H.) na mtoto wake mpotovu, Yazid, akawa mtawala wa Syria. Urithi wake uliandaliwa na baba yake lakini alikuwa anatambua changamoto dhidi ya utawala wake kutoka kwa Husein. Kwa hiyo, aliamuru al–Walid bin Utba bin Abi Sufyan, gavana wa Madina, kuchukua kiapo cha utii cha Husein kwake yeye (Yazid). Hili lilikuwa ombi lisilowezekana (kukubaliwa) na Husein akatoka Medina kwenda Makkah pamoja na wategemezi wake wote kwa ajili ya kutafuta usalama (wa maisha yao). Makkah ni mahali patakatifu pa Mwenyezi Mungu na kwa hiyo pakawa ni lazima pawe ni mahali penye usalama. Hapa napo pia aligundua mipango inayotayarishwa ya kumuua. Katika siku ambazo Waislam kutoka ulmwenguni kote walikuwa wanajiandaa kwenda Makka kwa ajili ya utekelezaji wa ibada za Hijja, Husein aliondoka kwenda Kufa ambako alikuwa ameitwa alikuwa tayari alikwishampeleka binamu yake aitwaye Muslim bin Aqil kuona na kukadiria hali halisi ilivyokuwa kule.
Pamoja na kuwepo mambo machache tofauti, watu wa Kufa walishindwa kuziheshimu ahadi za msaada zilizopelekwa kwa Husein baada ya Ubaydullah bin Ziyad kuchukua ugavana. Muslim alisalitiwa na akauawa kikatili sana. Husein hakuweza kurudi Makkah, wala kusonga mbele kwenda Kufa kutoka mahali ambapo jeshi lenye silaha lilisonga mbele ili kumkamata na kumfanya mateka. Alilazimishwa kusimama Karbala.

Hapo majeshi makubwa yalikusanyika na kuungana ili kumshurtisha Husein ale kiapo cha utii kwa Yazid au akabiliane na maangamizi na kifo.

Kutoka mwezi saba ya Muharram, Husein na masahaba zake, pamoja na watoto wadogo walizuiwa kupata maji. Husein alijadiliana kuhusu amani na kamanda (mkuu) wa majeshi ya Yazid, Umar bin Sa'd, ambaye alishaw– ishika kutokana na dhamira zake za kuheshimika kwamba aandike kwa gavana wa Kufa, akipendekeza sululisho la amani kuhusu mzozo huu. Ubaydullah, hata hivyo, aliuchukulia msimamo wa kibusara wa Husein kama ni dalili ya udhaifu, na akasisitiza tu juu ya kiapo kisichostahili kwa ajili ya Yazid. Hili likakataliwa.

Vikosi vingi vya Ubaydullah vilianzisha mashambulizi juu ya Husein katika usiku wa mwezi tisa Muharram. Kwa shingo upande kabisa walimpa mjukuu wa Mtume mapumziko ya usiku tu ili utumike katika swala. Labda Husein naye pia alikuwa anataka kutoa fursa nyingine kwa rafiki na adui pia ili kufikiria upya suala lote zima na kutenda alivyoona ndiyo bora mno. Aliwaacha huru masahaba zake pia

kwenye kiapo cha utii kwake, na akawashauri wachukue nafasi hiyo ya ufuniko (ulinzi) wa usiku ili kwenda popote pale walipotaka. Masahaba zake waaminifu na watiifu, kwa sauti moja walikataa kumtelekeza (kumwacha peke yake).

Asubuhi iliyofuatia vita hivi vya kifisadi na kiukatili visiyo na ulingano wa majeshi vilipiganwa mpaka karibu na nusu ya mchana wa tarehe kumi Muharram, marafiki wa Husein na wafuasi wake walijitoa mhanga kwa ajili ya utukufu wa haki na uadilifu na kwa ajili ya Allah. Kisha jamaa zake wakawasili katika uwanja wa vita. Miongoni mwao mtoto wake mkubwa Ali Akbar alikuwa wa kwanza kuyaonja mauti. Shujaa wa mwisho kuuweka chini uhai wake alikuwa Abbas bin Ali, ndugu shujaa wa Husein.

Kifo chake kilivunja kabisa ile nguvu ambayo alibakiwa nayo Husein ambaye kishapo alimchukua mtoto wake mchanga, Abdallah, aliyekuwa na umri wa takriban miezi sita, na akamyanyua katika mikono yake akimuombea maji. Hata hivyo, kutoka kule kwenye kundi la askari wengi wa Yazid, jawabu lilikuwa ni mshale tu ambao uliichana shingo ya mtoto mchanga huyo asiye na hatia.

Sasa ikabakia kwa Husein kutoa huo mhanga mkuwa. Ingekuwa ni rahisi zaidi kwake kufanya hivyo kwanza kabisa kabla ya kuachana na wafuasi waaminifu, marafiki wa tangu zamani, wapwa, watoto na kaka zake. Lakini aliahirisha kujitoa kwake mhanga mpaka mwisho ili kwamba mtihani wake uweze kuwa mrefu mno kuliko yote, wenye tofauti kubwa sana na wenye maumivu makali sana kuliko yote. Akiwa peke yake na aliyevunjika moyo, huku amezunguukwa pande zote na maadui wasio idadi, Husein aliuawa baada ya ushujaa mkubwa mbele ya maadui zake duni na waoga. Kichwa chake kisha kikanyanyuliwa juu juu kwenye ncha ya mkuki, na mwili wake na ile ya masahaba zake ikakanyagwa kanyagwa na farasi.

Kambi yake ilichomwa moto na vitu vyao kuporwa na wanawake wa nyumba takatifu kabisa ya Bara Arabu waliachwa bila hifadhi ya kufunika vichwa vyao na wakatembezwa kutoka mji mpaka mwingine kama wafungwa.

Mwanamume pekee aliyebaki wa familia ya Husein, ambaye ni mwanae aliyekuwa mgonjwa, Ali, alifungwa minyororo na, pamoja na ndugu zake wanawake, wakatembezwa kwa miguu kutoka Karbala mpaka Kufa na hadi Damascus (Syria).

Haya ni maelezo kwa muhtasari tu yaliyo ya wazi kabisa kuhusu msiba wa Karbala. Ulitokea nchini Iraq miongoni mwa Waislam. Umuhimu wa ujumbe wa Karbala umevuka mipaka finyu ya eneo la tukio na mpangilio wa jamii yote kwa sababu ya uhusiano wake wenye athari nyingi na kubwa kwa wanadamu wote.
Mvuto huu wenye kuenea pote wa matukio ya Karbala hautokani tu na tabia ya kibinadamu ya kuwaonea huruma wenye kuonewana Husein alipatwa na misukosuko ya kunyang'anywa, kufiwa, kufanyiwa ukatili na ufidhuli kwa namna ambayo hakuna yeyote aliyewahi kupatwa nayo – bali pia kwa vile alipatwa na ukatili wote huu katika kutetea njia ya sawa, uhuru wa dhamira, haki na uadilifu na kuufichua upotofu na udhalimu wa watesaji wake.

Kwa kutoa mihanga kama hiyo isiyokadirika na kulinganishika kwa njia ya utulivu, azma, subira na kwa rikodi isiyo na doa ya matendo matukufu, Husein alitumikia lengo linalochangiwa kwa kufanana katika dini zote, la uendelezaji wa tabia ya mwanadamu kufikia ubora wa kimaadili.

Ni ubinadamu kushikilia furaha na kukwepa huzuni. Kwa hivyo kila mahali matukio ya furaha yanasherehekewa. Ni kifo cha kishahidi tu cha Husein ambacho ndicho kinakumbukwa kwa maombelezo katika nchi za mbali. Kwa vile picha hii bainifu sana imeadhimisha maombolezo ya msiba wa Karbala kwa zaidi ya miaka 1300, inawezekana kuwa kwamba kutoka kwenye huzuni na machozi hutiririka faida kwa waombolezaji.

Hakuna tukio katika historia limekusanyia lenyewe rundo kubwa la maaandishi kama la msiba wa Karbala, lakini hakuna hata kitabu kimoja pekee ambacho mtu anaweza kwa urahisi kurejea ili kuyafahamu matukio ya msiba huu katika mtazamo wao wa kihistoria, matokeo yake na maelezo muhimu kwa kinaganaga. Inatumainiwa kwamba kitabu hiki cha sasa kitasaidia kukidhi haja hii.

S.A.N.N.

Source URL: https://www.al-islam.org/sw/shahidi-kwa-ajili-ya-ubinadamu-allamah-ali-naqvi/dibaji